

Public

Scrutiny

het veel te late en ondergeschikt veroordelen van de Nederlandse Rechtspraak
en slechts als onderdeel van een “Toeslag Affaire”
deze versie en de Engelse versie zijn authentiek

Inleiding

In Nederland ontvangt een groot aantal ouders een wettelijke toelage als deelneming van de staat in de kosten voor kinderopvang van hun kinderen terwijl beide ouders aan het werk zijn. De belastingdienst heeft de uitvoerende taak, maar voerde een brute tirannie uit toen zelfs een kleine menselijke fout werd gemaakt en bestempelde onomkeerbaar deze personen als fraudeur.

Deze tiranniek onderdrukte personen wendden zich tot de rechtbank en diens tribunaal of rechter, maar dit deed de onderdrukking alleen maar toenemen. Belastingfraude is in Nederland een zeer ernstig misdrijf.

Pas na herhaaldelijke publicatie in een of meer kranten stelde het parlement vragen. Alleen omdat het parlement werd bedrogen of uitgesloten van informatie in deze zaak en de kranten documenten onthulden die het parlement niet had ontvangen, raakten ze wat actiever. Voor deze affaire heeft het parlement een tijdelijke ondervragingscommissie ingesteld. De commissie publiceerde een rapport "Ongekend Onrecht".

Hierna wordt het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden afgekort als EVRM.

Overzicht van het rapport

Het rapport is onderverdeeld in drie delen.

Deel I bevat het hoofdstuk “Constateringen” dat voor de publieke controle de afsluitende conclusie is, welke conclusie de vergaring van de gevolgtrekkingen is en welke gevolgtrekkingen moeten voortvloeien uit de bevindingen uit de ondervragingen. Dit hoofdstuk is hoofdzakelijk onderwerp van de publieke controle op het toepassen van de Rechten van de Mens. Deel I bevat vervolgens het hoofdstuk “Inleiding” dat de oorsprong, doel, macht en grenzen van de commissie aangeeft met de concrete onderzoeksvragen die moeten worden opgehelderd.

Deel II bevat een selectie uit de bevindingen van de ondervragingen over wat er is gebeurd, geordend in 5 hoofdstukken. Dit deel is concreet waardoor hier de dader(s), de slachtoffer(s), waarmee en binnen welk onderwerp geïsoleerd staan van alle anderen. Dit als bron, waaruit naar de gevolgen moet leiden en vervolgens de conclusies, is noodzaak en is dus legitiem en dus onmogelijk discriminatie, dat altijd illegaal is, hoewel het dit feitelijk wel is. Dit betekent dat gevolgen discriminatie kan zijn en conclusies altijd.

Deel III bevat de verantwoordelijkheid van de commissie met de bemensing en medewerkers.

Er is een bijlage 2 aangehecht dat nauwkeuriger uit de rechterlijke uitspraken verslag doet, maar (nog steeds) niet in het kader van de EVRM.

Overzicht van de publieke controle

(Citaat:) Het zou volgens het Hof ondenkbaar zijn dat artikel 6 par. 1 (art. 6-1) in detail de procedurele waarborgen moet beschrijven die worden geboden aan partijen in een lopende rechtszaak en mag niet eerst datgene beschermen dat het alleen mogelijk maakt om van dergelijke waarborgen te profiteren (§35). In §36 worden de eerlijke, openbare en vlotte kenmerken van artikel 6, §1 beschouwd zonder nadere uitwerking. Pas later is uitgewerkt in de uitspraak van de zaak Pretto e.a. tegen Italië, 8 december 1983, §21, de oorzaak en het doel van de verplichte openbare uitspraak van een vonnis, namelijk om ervoor te zorgen dat de rechterlijke macht door het publiek wordt gecontroleerd met het oog op de bescherming van het recht op een eerlijk proces (zaak Pretto, §27). Deze zaak in 1983 verandert niets aan de terugwerkende kracht van elke uitspraak van het Europese Hof van de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) dus ook van de publieke controle vanaf de datum dat het EVRM van kracht werd.

De publieke controle is een eenheid en een gelijkelijk 'bij wet vastgesteld' of een gelijkelijk bij 'wet makend verdrag' (§36) vastgesteld als rechtsoordelende autoriteit, zoals elk (disciplinaire) tribunaal.

Het Europese publiek omvat ongeveer 450 miljoen burgers minus de medewerkers van de overheid, ambtenaren en functionarissen. In artikel 6, §1 EVRM is ook de pers uitgesloten van het publiek. Wie deelnemen aan de publieke controle is beschreven in de "Handleiding publieke controle" (URL: www.publicscrutiny.nl, item 4). Waarom de publieke controle een eenheid is en door wat ze verenigd is, wordt ook voldoende toegelicht in de "Handleiding voor publieke controle" en in paragraaf 18e van het rapport over de zaak Golder.

Overzicht van de ondervragingscommissie

De commissie is gekozen uit het parlement en bestaat uit 8 leden. Het middel van de parlementaire ondervraging is hiermee voor de derde keer ingezet. De commissie heeft tot doel "meer zicht te krijgen op de politieke besluitvorming en de hoogambtelijke verantwoordelijkheid en betrokkenheid daarbij die van invloed is geweest op het fraudebeleid bij de kinderopvangtoeslag en de politieke reactie op signalen over de harde uitkomsten van het fraudebeleid en de "alles-of-niets" benadering.". Niets verder van belang is er dan dat de commissie bevoegd is om informatie op documenten te vorderen en dit heeft gedaan en ook dat de commissie bevoegd is om personen voor openbare verhoren onder ede op te roepen en dit heeft gedaan.

De beginselen voor elke toetsing van de rechterlijke macht.

Goede trouw is zeker afwezig omdat anders elk geschil twee terechtheden heeft, terwijl er maar één mogelijk is om in overeenstemming te zijn met de auteur; het respecteren van goede trouw zonder discriminatie maakt een rechtvaardige controle of rechtszaak nep en nutteloos.

De bewijzen van meened, misbruik of overtredingen veranderen niet dat de daders in staat zijn om al dan niet per ongeluk rechtvaardige bevindingen of conclusies te uiten. Ook overtredende gerechten veranderen dit niet.

Elke rechtszaak is een partij die zijn rechten uitoefent (bevoegdheid is een recht) tegen een andere partij die deze uitoefening niet wil verdragen. De onderzochte zaak van Golder getuigt van een regering die onwillig is om het eens te worden met de Commissie voor de

Rechten van de Mens. De reden voor rechtvaardig onderzoek is om de oorzaak bloot te leggen voor een poging tot een oplossing: is het een tegenwerkend recht, een gebrek aan kennis over het (uit te voeren) recht of soms is het om nadeel of erger te maken. Een rechter is toegerust en gefaciliteerd om de werkdocumenten van de wetgevende auteur te ontsluiten om zijn overdenkingen, voorwerp en doel met de wet en de betrokken artikelen te publiceren. Dit is een opgeeiste verplichting.

De plaats en het belang van het EVRM.

Het EVRM is de niet-tolerante en niet-overschrijdbare buitengrens van de "Rechtsstaat", waarin alle activiteiten of menselijke effecten plaatsvinden (zie de "Inleiding" van de zaak Golder). Niet hetzelfde, maar vergelijkbaar met de veiligheidsvoorschriften voor producten in de samenleving, die hun eigen specifieke regels voor constructie en werking hebben. Dus hoe goed en volgens de specifieke wet een product of onderdeel ook gemaakt is, als het de veiligheidscontrole niet passeert dan is het onbruikbaar en weg uit de samenleving.

Het EVRM is een regulier contract, met aan de ene kant de verdragsluitende staten en aan de andere kant iedereen (artikel 1 EVRM). Elke contractbreuk heeft ook juridische gevolgen door het verbintenissenrecht in het land waar de overtredingen plaatsvinden.

De Mensenrechten draaien geen rollen om, wisselen niet met personen in hun officiële hoedanigheid of keren de opgetreden machtsverschillen niet om. De mensenrechten zijn niets meer en niets minder dan een gelijkmakende, vereffenende, macht.

Eindconclusies binnen de mensenrechten over constatering

De commissie getuigt niet de volksvertegenwoordiging te zijn

- (1) De leden van de Tweede Kamer zijn in september 2016 tijdig en voldoende volledig geïnformeerd over de criminaliteiten van de gerechten, hun tribunalen of rechters en de rechterlijke macht. Om dan in december 2020 (quote): "eerst met verbazing en uiteindelijk met diepe verontwaardiging tot (...) besef gekomen", is volslagen nep en een extreem schandelijk doen alsof, omdat de deugdelijke kennis over de judicieel waanzinnige rechters in september 2016 al is aangebracht.
- (2) Deze "Toeslagen Affaire" bewijst dat de grondwettelijke volksvertegenwoordiging niet bestaat omdat anders deze vernietiging van mensen's levens en vernietiging van de Rechten van de Mens in Nederland niet had plaats gevonden. In tegenstelling hiermee heeft het wel plaats gehad en blijft het nog steeds plaatsvinden.

De commissie discrimineert en liegt of bedriegt

- (3) De commissie, zijnde Tweede Kamerleden, volharden in discrimineren van individuele burgers. Het isoleert bewust de onthulde informatie tot enkel de betrokken individuele burgers (vrijwel steeds: (quote) "de gedupeerde ouders") en de wandaden tot enkel de Belastingdienst of de bestuursrechtspraak. De publieke controle gaat hierin niet mee. Overigens zijn de Rechten van de Mens nergens benoemd en nergens aan of mee verbonden.
- (4) Quote: "Zonder zich te willen uitlaten over individuele rechterlijke uitspraken, (...)". Terwijl op pagina 36 en 91 respectievelijk 4 en 3 individuele rechterlijke uitspraken zijn genoemd omdat dus over de inhoud is uitgelaten. Voorts is de bijlage 2 ook genoemd die in opdracht van de commissie verslag doet van inhoudelijke doorzoeking van vele rechterlijke uitspraken dus is bestudeerd om vervolgens erover uit te laten.
- (5) Quote: "Zonder zich te willen uitlaten over individuele rechterlijke uitspraken, constateert de commissie dat ook de bestuursrechtspraak jarenlang een wezenlijke

bijdrage heeft geleverd aan het in stand houden van de niet dwingend uit de wet volgende, spijkerharde uitvoering van de regelgeving (...)"'. Als het waar zou zijn dat de commissie zich niet wil uitlaten over individuele rechterlijke uitspraken, dan is de gevolgtrekking "dat de bestuursrechtspraak jarenlang (...) een bijdrage heeft geleverd (...)", absoluut onmogelijk te maken. In tegenstelling hiermee is het gevolg juist wel getrokken.

De commissie is ernstig nalatig met fundamenteel Recht van de Mens

- (6) Originele, met het EVRM strijdende, tekst: "Het beschermen van de persoonlijke beleidsopvattingen van ambtenaren kan een legitieme reden zijn om stukken niet of deels te openbaren. (pagina 8, paragraaf "Informatievoorziening niet op orde", vijfde alinea) De commissie constateert echter dat het begrip 'persoonlijke beleidsopvatting' in de praktijk regelmatig te ver wordt opgerekt. (pagina 9, paragraaf "Informatievoorziening niet op orde", vervolg van pagina 8, vijfde alinea)

Zeer ernstige nalatigheid van een Recht van de Mens (Case of Rotaru v. Romania, 4 May 2000, §55):

De commissie constateert (1) persoonlijke beleidsopvattingen, (2) legitiem niet of deels te openbaren. Dit constateren is gebeurt aan de hand van de identificatie elementen die de commissie gebruikt. De commissie is dan zelf verplicht (A) om deze elementen in het rapport weer te geven en tegelijk (B) de opdracht om deze identificatie elementen in de wet verankeren. Omdat de individuele burger recht heeft op ware, juiste en complete informatie ongeacht wie deze moet leveren (Artikel 19, Universele Verklaring van de Rechten van de Mens).

De feitelijke bekentenissen over enkele fundamenteen van de fair trial

- (7) Voorop blijft staan en ook hier gezegd blijft, dat personen of instanties die liegen of bedriegen desondanks, wellicht per toeval, wel de juiste of correcte uitingen doen.
- (8) "De groepsgewijze aanpak, de 'alles-of-niets' benadering en de wijze waarop 'opzet/ grove schuld' werd gehanteerd, hebben grove inbreuk gemaakt op het rechtsstatelijke principe dat optimaal recht gedaan moet worden aan individuele situaties van mensen.". (pagina 7, paragraaf "Grondbeginselen van de rechtsstaat geschonden", vijfde alinea)
- Noot:** Hier past om het belang in de volle aandacht te brengen dat de Rechten van de Mens individueel zijn en voor iedereen gelijk.
- (9) "De commissie constateert tevens dat transparantie, openheid en volledigheid in de praktijk niet de leidende principes zijn bij (...) het samenstellen van dossiers voor rechtszaken.". (pagina 8, paragraaf "Informatievoorziening niet op orde", vijfde alinea)
- (10) "(...) was de informatievoorziening (...) in meerdere gevallen ingegeven door gewenste juridische (...) uitkomsten, resulterend in het slechts gedeeltelijk, vertraagd of niet verstrekken van informatie.". (pagina 8, paragraaf "Informatievoorziening niet op orde", vijfde alinea)
- (11) "Verbetering van de informatievoorziening is essentieel voor het functioneren (...) van de rechtsbescherming. Net als de bescherming van het individu, is ook de informatievoorziening daarmee een belangrijk element van de democratische rechtsstaat.". (pagina 9, paragraaf "Informatievoorziening niet op orde", eerste alinea)
- (12) "Het heeft binnen de ambtelijke en politieke top te lang ontbroken aan personen die de ernst van de problemen inzagen en verantwoordelijkheid namen voor het geheel.". (pagina 9, paragraaf "Ongekend Onrecht", tweede alinea)
- (13) "Daarvoor zijn allerlei verklaringen te geven, zoals een al langer bestaande praktijk in de uitvoering die voor de rechter standhield, (...) en de vrees voor (...) juridische of publicitaire consequenties.". (pagina 9, paragraaf "Ongekend Onrecht", tweede alinea)

Naar de Rechten van de Mens toe, gecorrigeerde bekenten

- (14) Gecorrigeerde tekst in blauw: "Zij (*ps: individuele burgers*) stonden machteloos tegenover machtige instituten van de rechtsstaat, die hen niet de bescherming boden die ~~zij verdienden~~ door de Staat is gegarandeerd. Diegenen die de moed hebben gehad om, tegen de stroom in, de vinger op de zere plek te leggen, verdienen groot respect. (pagina 9, paragraaf "Ongekend Onrecht", derde alinea)

De focus op "Grondbeginselen van de rechtsstaat geschonden"

- (15) De ondervraging is niet gedaan binnen het alles dominerende gebied van de Rechten van de Mens en de bescherming hiervan: het EVRM. Zodat de publieke controle opnieuw corrigerend en toepassend, moet functioneren. Op grond van artikel 17 en 18 EVRM is alleen de gecorrigeerde tekst (blauw) van kracht en geldend in alle gevallen.
- (16) Gecorrigeerde tekst in blauw: "De commissie constateert dat bij de uitvoering van ~~de kinderopvangtoeslag rechten van individuele burgers~~ grondbeginselen van de rechtsstaat zijn geschonden. Dit verwijt treft niet alleen de uitvoering ~~—specifiek de Belastingdienst/Toeslagen—~~ – van de Nederlandse Staat – maar ook de wetgever en de rechtspraak.". (pagina 7, eerste alinea)
- (17) Gecorrigeerde tekst in blauw: "Een grondbeginsel van onze rechtsstaat is dat zowel bij het maken als bij het uitvoeren van wetten ~~zoveel mogelijk rekening gehouden moet worden met de belangen van mensen~~ de grondwettelijke bescherming van elk individu en diens Rechten van de Mens domineert.". (pagina 7, tweede alinea)
- (18) Originele, met het EVRM strijdende, tekst: "Bij rechtmatigheid hoort ook het voorkomen en tegengaan van fraude en misbruik." (pagina 7, tweede alinea)
- (19) De originele tekst is onmogelijk rechtvaardig, is extreem discriminerend en ongepast. Elk recht is de bevoegdheid deze ongestoord uit te oefenen. Een tijdelijk recht maakt een geoorloofd onderscheid en loopt via een aanvraag tot ongestoorde uitoefening bij de overheid. Dit onderscheid maakt een ambtenaar met de erkenning van het recht en doet alle verdere administratie van het recht binnen de overheid. Bij onjuistheden achteraf is de schuld altijd een gelijk gedeelde schuld. Ook de ambtenaar bekrachtigd met diens handtekening dat diens verificatie op alle juistheden naar waarheid is gedaan. Een overlast aan werk is geen excuus om schendingen en inbreuken op de mensenrechten te laten gebeuren en te laten blijven gebeuren (Zie zaak van De Cubber tegen België, 26 oktober 1984, §34 en §35). Van individuele burgers een onberispelijke vervulling van hun plichten verlangen is het gelijke verlangen van elke ambtenaar.
- Bij onjuistheden achteraf, verloopt de vervolging niet anders dan bij alle andere burgerlijke plichtsverzuimen.
- (20) Gecorrigeerde tekst in blauw: "De uitvoerder ~~—het ministerie van Financiën—~~ – de Nederlandse Staat – heeft ~~de kinderopvangtoeslag rechten van individuele burgers~~ uitgevoerd als een massaproces. (pagina 7, vijfde alinea)

Noot: Hier past om het belang in de volle aandacht te brengen dat de Rechten van de Mens individueel zijn en voor iedereen gelijk.

- (21) Originele, met het EVRM strijdende, tekst: "Onder druk van een oververhitte politieke behoefte aan fraudebestrijding, waarin elke vergissing al gauw als fraude werd gezien, werden ouders in de raderen van de uitvoering door de Belastingdienst ten onrechte gebrandmerkt als opzettelijke fraudeurs. (pagina 7, vijfde alinea)
- (22) De originele tekst is onmogelijk rechtvaardig, is extreem discriminerend en ongepast.

"Een oververhitte politieke behoefte aan fraudebestrijding" getuigt van volharden in een lieve-woordjes verpakking van een beschuldiging van ernstig werkverzuim aan de ambtenaren zowel die in de uitvoering als ook tegelijk aan die welke fraude aangiften vervolgen. Het zinloos aangedaan leed in de "Toeslagen affaire" bewijst opnieuw de noodzaak weer de gewone taal te gebruiken die direct de juiste betekenis meegeeft.

"(...) waarin elke vergissing al gauw als fraude werd gezien, (...)" bewijst de vrijwel misdadig vijandige kijk van ambtenaren naar de individuele burger. Zij het dat de mensaardige kwaliteit er niet is om een vergissing te identificeren, is in het sporadische geval dat dit toevallig wel gebeurt dan onmiddellijk schietschijf bij de ander gezien en niet bij zichzelf. Omdat een vergissing vrijwel altijd komt door de ontbrekende vereiste van elke wet: geschreven in voldoende duidelijke termen (*Zaak van Rotaru v. Romania, 4 Mei 2000, §55*). Wetten worden door ambtenaren geschreven.

De beschuldiging is gericht op de gehele ambtenaren peiler van de contractstaat: in de uitvoering, in de administratie en ook in de rechtspraak.

- (23) Gecorrigeerde tekst in blauw: "Daarmee heeft de ~~bestuurs~~rechtspraak zijn belangrijke functie van (rechts)bescherming van individuele burgers veronachtzaamd. De commissie is met name geraakt door het tot in oktober 2019 wegedeneren van ~~algemene beginselen van behoorlijk bestuur~~ ~~dwingende algemene rechtsbeginselen~~, die ~~zouden~~ moeten dienen als stootkussen en beschermende deken voor mensen in nood. Door deze optelsom van de publieke controle" verder hierboven) en dus ook op de verdere Rechten van de

Mens. Het artikel 6, §1 (EVRM) sluit de pers uit van het publiek. De auteur voorzag dat de pers een business is met een winstdoel dat onbatige gegevens niet publiceert dan wel deze zó schrijft dat lezers aangetrokken worden. Terwijl de Rechten van de Mens onvervreemdbaar zijn en dus geen enkel object van economie of financiën zijn en zullen worden.

- (25) Gecorrigeerde tekst in blauw: "De ~~Grondwet, de Wet op de parlementaire enquête 2008, de Wet Openbaarheid van Bestuur en de Algemene Wet Bestuursrecht~~ ~~wetten in Nederland~~ bevatten heldere bepalingen en bedoelingen. Desondanks was de informatievoorziening - zo blijkt uit het onderzoek van de commissie - in meerdere gevallen ingegeven door gewenste juridische of politieke uitkomsten, resulterend in het slechts gedeeltelijk, vertraagd of niet verstrekken van informatie.". (*pagina 8, vijfde alinea*)

Los van de beschouwing in paragraaf 6 verder hierboven:

- (26) Originele, met het EVRM strijdende, tekst: "Het beschermen van de persoonlijke beleidsopvattingen van ambtenaren kan een legitieme reden zijn om stukken niet of deels te openbaren. De commissie constateert echter dat het begrip 'persoonlijke beleidsopvatting' in de praktijk regelmatig te ver wordt opgerekt. (*pagina 9, vervolg van pagina 8, vijfde alinea*) onvermogen om recht te doen aan het individu, hebben ~~ouders~~ ~~individuele burgers~~ jarenlang geen schijn van kans gehad ~~bij de rechterlijke macht~~". (*pagina 7, laatste zin*)

De focus op "Informatievoorziening niet op orde"

- (24) Gecorrigeerde tekst in blauw: "De commissie is van mening dat het op orde brengen van de informatiehuishouding een prioriteit moet zijn. Dat is nodig voor het goed functioneren van de ministeries, van de parlementaire democratie en van de controlerende functie ~~van de media~~ ~~de publieke controle~~. (*pagina 8, vierde alinea*)

Noot: Door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens is uitgesproken dat openbaring van rechterlijke uitspraken het doel dient van controle op de rechterlijke macht door het publiek op de eerlijkheid van het proces (Zie de paragraaf "Overzicht van

- (27) Deze constatering harmonieert niet in zichzelf en ook niet met de constatering in bijvoorbeeld paragraaf 9 verder hierboven. De commissie constateert misbruik door kwaadwillende ambtenaren. Want elke uiting is van een persoon maar hierdoor nog niet persoonlijk. Dit nadert eenzelfde identificatie van interpretatie en opinie. Elke beleidsopvatting van een ambtenaar is de individuele uitvoering van z'n ambt en kan niet persoonlijk zijn. Het is persoonlijk wanneer de uitvoerende ambtenaar afwijkt, zodat niet de ambtenaar maar de individuele, burgerlijke persoon de uitvoering naar z'n persoonlijke opvatting doet. Dan is hij/zij niet in functie bezig en dit kan niet. Temeer kan dit niet omdat het beleid er al is en niet in een ontwerpfase is. Stel een persoonlijke beleidsopvatting in een ontwerpfase, zelfs dan is niet openbaar maken geen wettelijke uitvoering omdat dit dan anoniem moet. Het is immers het afwijkende zicht op beleid dat een belang dient. Al is betwistbaar of een weerbarstige ambtenaar enig openbaar belang dient.
- (28) Gecorrigeerde tekst in blauw: "Verbetering van de informatievoorziening is essentieel voor het functioneren van het parlement, van de ~~media~~ **publieke controle** en van de rechtsbescherming. Net als de bescherming van het individu, is ook de informatievoorziening daarmee een belangrijk element van de democratische rechtsstaat. (pagina 9, eerste alinea)

De focus op "Ongekend Onrecht"

- (29) Gecorrigeerde tekst in blauw: "Dat heeft geleid tot het jarenlang voortduren van een situatie van onrecht voor een grote groep ~~ouders~~ **individuele burgers**. (pagina 9, derde alinea)
- (30) Gecorrigeerde tekst in blauw: "Ongekend, omdat de wijze waarop ~~ouders~~ **individuele burgers** werden aangepakt, in geen verhouding stond tot wat hen – veelal onterecht – door ~~de Belastingdienst~~ **de Nederlandse Staat** werd verweten. (pagina 9, eerste alinea)

Sommige van de overige schendingen of bekentenissen

De doodsteek voor de rechtsorde, rechtsgelijkheid en rechtszekerheid: misbruik van de term "interpreteren" of "interpretatie"

- (31) Oud-regeringscommissaris voor de algemene regels van bestuursrecht Scheltema betoogt hierover in een paper: "Evenals de rechter bij nader inzien tot een andere interpretatie kan komen, kan het bestuursorgaan dat.".

Strijd met de Rechten van de Mens

- (A) De wet is geschreven voor de individuele burger, want (alleen) deze moet zijn gedrag, doen of nalaten reguleren (Zie zaak van Golder v. het Verenigd Koninkrijk, 21 februari 1975, §32; en later Zaak Rotaru tegen Roemenië, 4 mei 2000, §55).
- (B) Bij de "Fair Play" gelden alleen de regels die vooraf aan ieder bekend zijn (De vereiste van goede trouw voor een rechtsgevolg met artikel 3:11 BW). Zodat al van wetswege een rechtsgevolg onmogelijk is van achteraf anders oordelen.
- () Verder zodat de andere opinie van een beslissende overheid of een rechter altijd achteraf is en dus altijd ontolereerbaar unfair is.
- () Verder is bij deze ontolereerbaar onfaire behandeling de burger volstrekt niets te verwijten. Want hoe weet deze vooraf dat achteraf "bij nader inzien een andere interpretatie" geldt? Geen overheid en geen rechter legt dit uit.
- (C) Interpreteren is fundamenteel anders, dan een opinie die steeds varieert. Mede door het mensenrecht van respect voor de vrijheid van meningsuiting. Dit is verklaart in de "Handleiding voor publieke controle" op "www.publicscrutiny.nl".
- (32) De commissie zelf vindt het misbruik van interpretatie in de ondervragingsresultaten

met een, correct interpreteren onmogelijke, hoeveelheid opties aan interpretaties: "Voor de oorsprong van de fraudeaanpak (...) wordt (...) teruggegaan naar (...) de keuzes bij de interpretatie van deze wetgeving en de aanscherping van de fraudeaanpak tijdens de kabinetten Rutte I en II. (pagina 33, eerste alinea)

Noot: Naast de bestaande wandaan is dit discriminerend omdat de interpretatie van de burger, de enige voor wie elke wet is geschreven, totaal genegeerd wordt.

Verder kan de aanpak van fraude door de ene persoon niet anders of scherper zijn dan fraude door de andere persoon, bijvoorbeeld door een rechter.

Meervoudige wandaan dor niet alleen ontolereerbaar unfair handelen maar ook dan daarop achteraf nog eens anders draaien

(33) Bevestiging door professor Zijlstra in het paper dat hij in opdracht van deze commissie heeft opgesteld:

"Het is in ieder geval mogelijk gebleken dat de Afdeling in 2019 zelf een geheel andere invulling aan de wettelijke voorschriften is gaan geven; niet geheel ondenkbaar (maar in mijn ogen niet waarschijnlijk) is dat de Afdeling dat eerder was gaan doen als de Belastingdienst/Toeslagen het standpunt had ingenomen dat dat de juiste uitleg was." (pagina 36, laatste gehele alinea)

Oud-regeringscommissaris voor de algemene regels van bestuursrecht Scheltema betoogt hierover in een paper:

"Evenals de rechter bij nader inzien tot een andere interpretatie kan komen, kan het bestuursorgaan dat."

Vervolgens:

"Ik zou zelfs zeggen: dat zou het bestuursorgaan als eerste moeten doen, omdat dit veel beter nog dan de rechter kan inschatten wat de betekenis is van de signalen die de Nationale ombudsman en de WRR heeft gegeven. De rapporten van die beide instanties zijn ook aan de regering gericht, niet aan de rechter." (pagina 37, vervolg van alinea blz.36)

Het bestuursgezag of het wetsgezag over de ambtenaren is volledig weg

(34) "Zowel Weekers als zijn opvolger Wiebes zetten vraagtekens bij deze harde benadering, maar zelf zetten zij geen verandering door." (pagina 22, samenvatting)

"De Tweede Kamer had niet alleen last van dezelfde leemlaag waar bewindslieden ook op stuitten en werd verschillende malen onjuist geïnformeerd, maar stuitte bovendien op weigeringen van het kabinet om informatie te verstrekken, bijvoorbeeld onder het mom van persoonlijke beleidsopvattingen, in overeenstemming met de zogenoemde Rutte-doctrine." (pagina 29, paragraaf "Gebrek aan interne en externe tegenkrachten; weinig ruimte voor kritiek")

"De afstand tussen beleid en uitvoering zou kleiner moeten zijn dan die bij de **kinderopvangtoeslag rechten van individuele burgers** is geweest. Verantwoordelijke bewindspersonen moeten altijd geconfronteerd worden met de gevolgen van hun beleid. Op dit dossier had dit zicht kunnen worden gerealiseerd door eerder in gesprek te gaan met **ouders individuele burgers**, 'met mensen die er zelf mee te maken hebben'. (pagina 32, Onderzoeksvraag 4, paragraaf "Zicht op gevolgen van beleid")

De Tweede Kamer speelt met dit rapport flink veel toneel, zoals in §1 verder hierboven is uitgelegd met verwijzing naar het webdossier www.de-openbare-zaak.nl.

De doodsteek aan het "rechtsmiddel" van bezwaar ofwel de ingebrekestelling

(35) "Bezwaren van ouders werden jarenlang veel te traag en niet onafhankelijk genoeg behandeld, ondanks de morele en bestuursrechtelijke plicht voor de **Belastingdienst Nederlandse Staat** om fouten, voor discussie vatbare werkwijzen en disproportionele

gevolgen te onderzoeken en zo nodig te corrigeren. (pagina 29, tweede gehele alinea)

Noot: Deze behandeling van individuele burgers is niet anders bij, bijvoorbeeld, de grotere of internetbedrijven.

Intens geworteld minachting voor de individuele burger

(36) "Welke lessen trekken de getuigen naar aanleiding van de harde aanpak bij de uitvoering van de kinderopvangtoeslag?

Meerdere getuigen benoemen dat het toeslagenstelsel complex is en een grote verantwoordelijkheid bij de burger legt. Dat was voor SZW ook de reden om te streven naar een ander stelsel." (pagina 31, Onderzoeksvraag 4, paragraaf "Complexiteit toeslagenstelsel").

Noot: Als aan de individuele burger verwijten van fraude wordt toegemeten is dit onmogelijk anders dan dat deze burger verantwoordelijkheid aankan. Het is in de werkelijkheid, waar deze ondervraging over gaat, juist de ontolereerbare unfairness van de Nederlandse Staat die de verantwoordelijke burger volstrekt dwarsboomt.

Weer de doofpot instoppen, dat in Nederland geen Rechten van de Mens bestaan

(37) "Door meerdere getuigen is als les genoemd dat de menselijke maat niet uit het oog verloren moet worden. Eén getuige gaf aan dat meer empathie zou moeten worden geregeld bij de uitvoering. Er zou niet alleen naar efficiëntie van uitvoering en van wet- en regelgeving gekeken moeten worden, maar ook naar andere publieke waarden zoals de omgang met de burger. (pagina 32, Onderzoeksvraag 4, paragraaf "Oog voor de menselijke maat").

Noot: Opnieuw wordt met 'lieve-woordjes' het niet-bestaan van de Rechten van de Mens in Nederland in de doofpot weggeredeneerd (zie §23 verder hierboven).

Excuses zijn onmogelijk, voor elk gerecht, rechter of de rechterlijke macht

(Quote:) "Van 1970 tot 1984 was de werklast van dergelijke gerechten meer dan verdubbeld, terwijl het aantal rechters niet was toegenomen." (Zaak van De Cubber tegen België, 26 oktober 1984, §34). Dit is geen excuus om schendingen en inbreuken op de mensenrechten te laten gebeuren en te laten blijven gebeuren. Het EHRM is het daarmee eens en beroept zich (citaat:)"Het Hof herinnert eraan dat de verdragsluitende staten verplicht zijn om hun rechtsstelsels zo in te richten "om de naleving te verzekeren van de vereisten van artikel 6 par. 1 (art. 6-1)" en een beetje verder (citaat:)" Het is de taak van het Hof om vast te stellen of de verdragsluitende staten het door het verdrag vereiste resultaat hebben bereikt, niet om de specifieke middelen aan te geven die moeten worden gebruikt." (Zaak van De Cubber tegen België, 26 oktober 1984, §35). De toename van de werklast van gerechten niet waarden als een ontolereerbare toename van schendingen en schendingen van de mensenrechten door de regering van de contractstaat en zijn openbare diensten, met inbegrip van de gerechten en hun tribunalen of rechters, is een fundamentele misdaad op zichzelf. De juridische resultaten zijn toegelicht in de vorige paragraaf.

Overweging van bindende kracht

De mensenrechten zijn een gelijkmakende macht, niets meer en niets minder. Gelijk aan het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is de publieke controle die is ingesteld door het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. De auteur moet het gelijke gezag zoals bepaald in artikel 46 geïmpliceerd hebben bij de openbare controle.

Zoals publiekelijk uitgesproken door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens is de bevoegdheid van de publieke controle, de controle van de rechterlijke macht, ongeacht Europees of nationaal. Het is niet de taak van de openbare controle om in de plaats te treden van een gerecht. Evenmin kan een gerecht van een contractstaat ongerechtvaardigd weigeren zich te houden aan de uitspraak of het rapport van de openbare controle. De openbare controle is gelijk aan het Europese Hof op het gebied van toetsing van een gerecht, tribunaal of rechter van een contractstaat en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Rechtsgevolgen

Deze rechtsgevolgen is het uitvoeren van de effectieve remedie van het mensenrecht genoemd in artikel 13.

Nadrukkelijk moet nu het smeken om teruggave van onze gestolen mensenrechten ophouden. **Even nadrukkelijk** moet het negeren van de publieke controle ophouden. Handelen nadat de pers publiceert, zal de diefstal en het negeren verergeren.

Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens is verplicht om even gelijk te opereren in de eenheid van de publieke controle en de werkwijze stop te zetten om rechtsonzekerheid en juridische wanorde te creëren. Een groot aantal oordelen is standaard discriminatie.

Prioriteit voor het Europese Hof is het standaardiseren van het respect en de gehoorzaamheid voor de vrijheid van meningsuiting zoals is verklaard door de Verenigde Naties en in de eerste plaats van de auteur van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Nauw gevolgd door de correctie met terugwerkende kracht van alle uitspraken, in het openbaar.

Het Europese Hof moet de in dit rapport verstrekte uitwerkingen van artikel 13 herkennen en dit accepteer dit als de overdenkingen, het onderwerp en het doel van de auteur met zijn uitdrukking: het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. In het geval van verzet is het nodig om te weerleggen met citaten uit de 'werk papieren'. Zoals deze noodzaak bij het interpreteren.

Nu het Europese Hof een Gids heeft gepubliceerd, is het verplicht om deze goede actie te corrigeren en allereerst de verkeerde en misleidende informatie te stoppen. Het is verplicht om snel de hernieuwde Gids te publiceren met de artikelen en bij elk artikel alle geïnterpreteerde uitwerkingen van de geïmpliceerde of latente rechten. En elk geïnterpreteerd recht uitgerust met de zaak- en paragraafverwijzing. Een schoolvoorbeeld is het oordeel of rapport van de openbare controle over de zaak Golder op de site "www.publicscrutiny.nl".

Het Europese Hof wordt aangespoord om een reformat van zijn uitspraken te standaardiseren, zodat het gedeelte dat overwegingen bevat begint met de erfenis van alle bestaande –correct– geïnterpreteerde rechten per betrokken artikel. De collectie wordt dus bijgewerkt met elk noodzakelijk nieuw oordeel. Ook moet het einde de identificatiegegevens blootleggen, zodat het publiek weet waardoor een opgetreden probleem wordt geïdentificeerd als gelijk in dezelfde categorie.

Nota:

Dit rapport van de openbare controle is coöperatief in harmonie met de andere rapporten van de openbare controle op deze site in de sectie "De openbare controles".

Overerving:

Voor de verwerving van kennis over de schendingen van de rechterlijke macht is het

© Copyright 2016 en intellectueel eigendom van "www.de-openbare-zaak.nl" Bronvermelding met URL is nodig.
Alle bestanden hebben het copyright van hun respectievelijke eigenaren. We publiceren de kopieën van authentieke documenten.

's voorshands (nog) nodig de overige rapporten van de openbare controle te raadplegen. Het webdossier www.de-openbare-zaak.nl dient voor raadpleging, beschuldiging en terugvordering(en) van al onze Rechten van de Mens met de schendingen door de Nederlandse rechterlijke macht.

Het enkele feit van smeken sinds heel veel jaren terug, om het terug geven van al onze gestolen Rechten van de Mens, is genoeg overtuigend bewijs dat de Rechten van de Mens in Nederland niet bestaan.